בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"ה בניסן תשס"ו (23 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום 10 ימים, שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

ספירת העומר [המשך המאמר מיום ה'] **...**
חוויה חד-פעמית, תהיה אדירה ככל שתהיה, אינה מסוגלת לשנות את השקפת עולמו של האדם באופן קבוע. שינוי כזה יכול להגיע רק על ידי עשייה והתקדמות חיובית לאורך זמן.
לְמה הדבר דומה? לאדם שהפך מקבצן לעשיר בתוך כמה שעות. הוא נכנס אל דירתו המפוארת ומייד מתחיל... לגנוב חפצים! אמנם מבחינה פיסית-גשמית הוא הגיע לעושר, אבל מבחינה רוחנית הוא נשאר מאחור... קל יותר היה להוציא את עם ישראל ממצרים, מאשר להוציא את 'מצרים' מתוך עם ישראל!
כעת נוכל להבין, מדוע 50 ימי העומר נספרים כלפי מעלה. אנחנו פותחים בתהליך מתוך השער ה-49 של הטומאה הרוחנית, כשבכל יום אנחנו מצליחים 'לקלף' מעלינו עוד 'שכבה של לכלוך', על מנת לחשוף את הנשמה האמיתית והטהורה שבכל אחד מאיתנו. כך, בכל צעד אנחנו מורידים את המספר השלילי ומעלים את המספר החיובי - כל צעד של 'התקלפות', חושף באופן אוטומטי מימד נוסף של פנימיות טהורה.

אחד מהמפרשים הקלאסיים של התלמוד אומר, שבימי ספירת העומר טמון כוח מיוחד, שמאפשר גם לנו לרכוש את אותן דרגות רוחניות, בהן זכו בני ישראל במדבר.
הצורך לצמיחה עצמית בא לידי ביטוי, בתיאורו של אברהם אבינו בתורה: **"ואברהם זקן בא בימים"** [בראשית כ"ד 1]. בא בימים = בא **עם** הימים. מלים אלה מלמדות אותנו, שאברהם מיצה כל אחד מימי חייו בצורה הטובה ביותר. הוא לא בזבז אף יום "סתם ככה" - ובסוף חייו, הגיע לזיקנה כשהוא אוחז בכל ימיו. לא היה יום, שלא התבצעה בו הצמיחה הראויה לו.

כשאנחנו מדברים על ילדים, המושגים '**גדילה והתפתחות**' נתפשים בעינינו כחלק בלתי נפרד ממהותם. ברור לכולנו, שילד בן 10 אינו אמור להתנהג כבן 5. אבל משום מה, באיזשהו שלב של הבגרות, אנחנו מאבדים את ה'דופק' של הצמיחה המתמדת. ובכל זאת, האם אדם בן 30 אמור להתנהג כמו בן 25? לא! דווקא כבוגרים היינו יכולים להשתמש בחמש שנים אלה, בכל דרך עוצמתית שהיא - ולצמוח!
אם צעיר הוא זה שגדל, מובן שהדרך להישאר צעירים לנצח, היא להמשיך ולגדול... אובדנה של יכולת הצמיחה, בכל גיל שהוא, הוא טראגי. בכל זמן שבו אנחנו לא צומחים ומשתנים, אנחנו לא חיים - אנחנו פשוט קיימים. אחד הגורמים המעכבים ביותר את הצמיחה, הוא החרדה מגודל המשימה העומדת בפנינו. אבל **היהדות לא**

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"ה בניסן תשס"ו (23 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

פועלת בשיטה של "הכול או לא כלום". אם אין לי אלף מטבעות זהב, האם זה אומר שאני צריך לוותר על הרצון להרוויח לפחות מטבע אחת?! [בע"ה, נחזור לנושא ביום ד']

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל